

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Uredništvo in upravnništvo: Kolodvorske ulice števil. 16. — Z urednikom se more govoriti vsak dan od 11. do 12. ure. — Rokopis se ne vračaja. — Inzerati: Šeststopenjska petiti-vrata 4 kr., pri večkratnem ponavljanju dajo se popust. — Volja za Ljubljano v upravništvu: za celo leto 6 gl., za pol leta 3 gl., za četril leta 1 gl. 60 kr., na mesec 50 kr., pošiljatov na dom volja mesečno 9 kr. več. Po pošti volja za celo leto 10 gl., za pol leta 5 gl., za četril leta 2 gl. 60 kr. in za jeden mesec 85 kr.

Štev. 227.

V Ljubljani v torek, 6. oktobra 1885.

Tečaj II.

Naša mladež in obrtne šole.

V prestolnem govoru spregovorilo je Nj. Veličanstvo zelo znamenite besede, tikajoče se obrtnega pouka. „Podpirali boste Mojo vlado pri njenem, iz primerno ocenjenih skušenj izvirajočem prizadevanji, mladino, katera se sedaj tako mnogobrojno gnete v srednje šole, napotiti v obrtne učilnice, namenjene povzdigi naše obrtnosti.“ Tako slove odstavek, prestolnega govora, kateri vsekako zasluži, da ga natančno preudarimo.

Življenje človeško kaže nam v vseh svojih strokah in razmerah, da ne pozna pokoja, stagnacije. Svet napreduje, napredovati moramo tudi mi, in sicer v duševnem in gmotnem oziru, sicer propademo in potisnili nas bodo nazaj med staro nerabljivo šaro. Ljuto se vara nazadnjak, kateri nerazumeč terjatev svoje dobe, hoče vztrajati pri starem kopitu. Uže dandanes je položaj naše produkcije bistveno drugačen. Nove zemljine pridružile so se svetovnemu prometu z vsem svojim bogastvom, s svojim blagom preplujejo naše pokrajine, nemogoče je tekmovati z njimi, njih konkurenca nas zaduši, ugonobi. Jasno mora tedaj biti slehernemu razsodnemu domačinu, da treba misliti na nova sredstva, da treba izumiti nove načine pridelovanja, ako se hočemo vzdržati v usodni borbi za obstanek svojega naroda. Silno se moti, kedor namerava z golim zakonodavstvom, s kmetijskimi domovi in obrtnimi zadrugami rešiti našega producenta. Poleg teh naprav, izmed kojih so naposled nekatere še zelo dvomljive, praktične vrednosti, otvoriti moramo svojemu narodu novo pota k blagostanju, in v tem oziru naj nam bodi kažipot cesarska beseda o obrtnih šolah.

Istina je, da število učencev tudi na naših srednjih šolah, zlasti na ljubljanski gimnaziji, v

zadnjih letih rapidno narašča. Niti grajati ne moremo te prikazni, katera se je narodila deloma iz naravnega hrepenenja po omiki, deloma iz priprostega a vender utemeljenega umovanja, da domače posestvo vseh sinov rediti ne more ter da vsled tega kaže, nadarjenejše med njimi prekrbovati drugim načinom. Saj se ne dá tajiti, da je v naših deželah še dokaj praznih prostorov in prostih služeb za duhovnika, zdravnika in uradnika in tudi na to je kazati, da je razumništvu slovenskemu za sedaj še pot odprta v Bosno in Ercegovino. Ali kaj bomo počenjali, če so duhovna in uradna mesta pri nas vsa zasedena z mladimi, čilimi močmi — kar se sigurno zgodi tekom kratkih let — in če novoosvojeni deželi za svojo upravo ne bosta več potrebovali tujega importa? Poleg tega moramo misliti na svoj hirajoči kmetijski stan, kateri skoro živeža več ne najde v skopi svoji zemlji, in tudi iz tega razloga treba, da povzdignemo in podpiramo domačo obrtnost.

V obrtne šole tedaj z našo mladino, kakor to priporoča premilostni naš vladar! Toda komaj smo zapisali ta stavek, spodtika se nam peró in beseda, katero smo hoteli izustiti, običala nam je na jeziku. Kam za Boga hoče siromašni Slovenec pošiljati svojo deco, da se strokovnjaško izuri za kako obrtnijo, ko vender — niti jedne obrtne šole nimamo! Prešinjeni smo pristne resnice, razodevajoče se nam iz zgoraj navedenega stavka prestolnega govora, a žal, absolutno nemogoče nam je za sedaj, uživotvoriti cesarske intencije, in to zgolj radi tega ne, ker se jednaki zavodi ne nahajajo po našem ozemlju!

„Naj jih tedaj kar hitro napravi vlada, koja ima sveto dolžnost, brigati se za duševni razvoj vseh avstrijskih narodov“, utegne nam kedo ugovarjati. Stoj, prijatelj, ne tako urno s svojo sodbo!

Pač smo uverjeni, da se vlada ne bode odtezala svojemu poklicu ter da se dobro zaveda svojih dolžnostij. Celo finančni minister, kateri se vsled naravne štedljivosti, ozko spojene s svojim težavnim, odgovornosti polnim poslom, običajno brani vsakega novega troška, otvoril bode državno blagajnico in nakazal dotične svote, da se izpolni namen najvišjega gospoda. Ali pomisliti je, da le z nemškimi obrtnimi zavodi na slovenski zemlji svojega cilja ne dosežemo. Če se pa ozremo po domačinih, sposobnih v to svrhu, mladino našo počevati v teh strokah, težko jih najdemo v primer-nem številu.

Odkod pa izvira ta nedostatkost? Jedino iz tega razloga, ker smo dosihmal zaboravili, skrbeti za učiteljski naraščaj za obrtne strokovne šole v isti meri, kakor skrbé druge dežele. In vender je čisto naravno, da moramo baš mi veliko bolj se podvizati v tem oziru, ker je ozemlje našega jezika silno omejeno in ker vsled tega na tujo podporo, na import učiteljskih sil iz drugi dežel računati ne moremo. Dramatično društvo v Ljubljani odposlalo je nadobudnega mladeniča na Dunaj, da se tam na gledališni šoli vežba in izuri ter potem, domov vrnivši se, svoje tovariše in družice izuči v dramatični umetnosti. Misel sama na sebi ni nezdrava, zatorej, zakaj se je ne bi polastil deželni zbor ter odredil nekoliko spretnih in nadarjenih mladih obrtnikov v tehnologični ali obrtni muzej, da tam dostanejo svoje študije, pripravljajoč se za učiteljski posel na obrtnih strokovnih šolah s slovenskim učnim jezikom? Res je, treba bode seči v žep in obremeniti deželni zaklad s precej občutnimi stroški. Podpore po sto goldinarjev na leto, kakor jih naš deželni zastop običajno nakazuje, ne zadostujejo v to svrhu, in če vestnemu in vrednemu siromašnemu prosilcu celó 300 gl.

Listek.

Prokleta!

(Roman Spisal Emile Richebourg; po E Vacanovi predelavi prosto poslovenil Janko Leban.)

(Dalje.)

„Ta vodnjak tukaj moral bi biti uže davno zasut“, rekel je samemu sebi. „Saj ni več za nobeno rabo. Pa človek zmerom odlašá: prihodnji teden se delo izvrši. V tem pa pridejo druge važnejše zadeve vmes, in stvar zaostane. In, če so dnevi še tako dolgi, zmerom je kaj delati. Blanche-i sem obljubil, da bodem iz nova sezidal hišico Jean Renaudovo; pri tej priliki se vodnjak prav lahko zasuje. Z dvema vozoma dam pripeljati le-sim kamenje in drugo šaro, ter globina je kmalu napolnjena. Tako bo pač najbolje.“

Na to se Rouvenat vsede na razpokani vodnjakov kraj, kakor je bil navajen. Od tu je lahko gledal okno, kjer je Blanche spala, in večkrat je dolgo opazoval, kako se je deklica po sobi kretala. To je bilo prav lahko spoznati po senci, ki se je delala na belih pregrinjalih pri oknih.

Ta večer pa v sobi ni gorela luč. Blanche je bila zgodaj odšla spat; tresla jo je nekoliko mrzlica.

„Uboga deklica!“ zamomlja Rouvenat, „ona spi.“ In zopet se spomni na Lucilo, na njenega otroka in na svoje najljubše sanje.

Tabakov dim zavijal je Rouvenatovo glavo v majhno meglo.

Naenkrat pa ga opozori majhen šum poleg njega. Rouvenat se hitro obrne, a to brez strahu. Imel je jedva še čas, da je videl temno maso, ki se je nahajala poleg vitla. Istočasno dobi polno pest peska v obraz in v oči.

Rouvenat zatuli jeze in bolesti ter skoči po konci.

Po polnem ostepljen stegne roke, kakor bi se hotel ubraniti novega napada.

Navzlic svojej starosti bil je vender še zelo močan. Da je svojega napadnika dobil v roko, izvestno ne bi mu ušel s zdravo kožo.

To sta pa poredneža vedela ter sta si stvar tako uredila, da sta mogla starčka napasti brez lastne nevarnosti.

„O mehkužnež ti!“ vpil je Rouvenat. „Pridi vsaj bliže, pridi ter me zadeni še enkrat, če si upaš!“ . . .

Zdajci stopi korak naprej. Zadene na kol. Njegove roke ga hočejo prijeti. A v tem trenutku ga nekdo močno udari od zad. Rouvenat se spotakne, izgubi ravnotežje ter pade od zad v vodnjak. Padši hudo zakriči, da se tudi v globini razlegne.

Roke Rouvenatove niso izpusile kola; padši potegnil je starček kol za seboj.

Zlodejca nagneta se čez vodnjak. Ječanje jima udari na uho.

„Ali je ta prokleta žilav!“ zagodrnja Josip Parizel. — „A ne pride več na dan,“ odgovori Fran Parizel zamolklo. — „Dobro,“ dostavi oče njegov. — „Vender morava še veliki ta kamen nanj zvrniti.“ — „Čemu li?“ — „Ali ne umeš? Nu, kamen mora se odtrgati ter pasti v globočino, da se slučaj pojasní.“ — „Da, imaš prav.“

In oba malopridnika združita svoje moči ter valita navzpred težki kamen, ki je moral Rouvenata na dnu vodnjaka razdrobiti! Uže je kamen

dovolimo deželne ustanove, sigurno po dragem dunajskem tlaku ne bode živel v izobilji. Ali če ima deželni zbor, oziroma odbor le srečno roko pri izbiranju dotičnega osebja, donašali bodo novci, žrtvovani temu namenu, nam in zarodu našemu stoterne obresti!

Vprašanje obrtnega pouka, dasi tako silne važnosti za razvoj ožje naše domovine, napreduje pri nas jako polagoma, z ono polževo hitrostjo, katera nas odlikuje povsod tam, kjer se s frazami nič ne opravi. Cesarske besede o tem znamenitem predmetu vidijo se nam tedaj pomenljive v posebni meri. Daj Bog, da odmev najdejo med nami ter v svojih dobrodejnih posledicah kmalu nam ustvarijo prepotrebne — obrtne šole!

Tisza o vzhodno-rumelijskih dogodkih.

Poročali smo uže na kratko, da je ogerski ministerski predsednik v sobotni seji poslanske zbornice odgovoril na interpelacije poslancev Szilagyiya, Helfya in Iranya gledé vzhodno-rumelijskih dogodkov. V naslednjem hočemo podati nekaj odstavkov obširno iz Tiszinega odgovora. Tisza je dejal:

Shod v Kromerizi bil je neposredna posledica vplanskega shoda vladarjev v Skjernjevicah. Ko je car Aleksander III. na udvoren način izrazil željo, da bi vplansko leto izkazano prijaznost našega prevzvišenega vladarja rad odvrnil, se to pač ni moglo drugače, nego z jednako udvorno prisrčnostjo sprejeti; vendar se tu niti med vladarjema niti med njihovimi ministri ni nič sklenilo. Veličanstvi sta utrdili in ponovili izraze osebnega prijateljstva, kakor tudi željo, da bi cesarstvi tudi v bodočnosti v najboljšem miru med seboj živeli. Ob enem se je na obeh straneh izrazila ista želja, gledé katere se je povodom vplanskega shoda v delegacijah dala kompetentna izjava, da namreč hočeta delati na to, da se mir po možnosti ohrani na postavi statusa quo. Kar se posebej tiče aneksije Bosne in Ercegovine ali združenja vzhodne Rumelije z Bolgarijo, se o teh predmetih niti govorilo ni.

Tisza je nadaljeval: Gledé Skjernjevic se je uže vplansko leto dal odgovor, in jaz tudi zdaj odločno zagotavljam, da se ni sklenil nikak ukrep. Povedati hočem prav odkritosrčno, kaj je, kar nismo nikdar skrivali in gledé česar nismo z Bolgari in Rumeljoti nikdar stopili v dotiko, kar bi pa ravno zaradi tega, ker ne skrivamo, eventualno zvedeti mogli, dasi ne verujem, da bi jim vzelo pogum, to obstoji v tem — mi smo vselej naravnost in odkrito povedali — da bomo mi, če tam nastane notranje gibanje, priznali pogodbeno pravice Turčije, da vzdrži s potrebnimi jej sredstvi status quo ter je ne bomo ovirali. Če se to ne zgodi, potem bomo smatrali za svojo dolžnost, da vkupno z vsemi signatarnimi vlastmi berolin-

bil na kraji jame; še en sunek in letel bi navzdol: — ko naenkrat pred zlodejema vstane črna prikazen.

„In s hripavim glasom jima zakriči: „Morilca!“ Oba Parizla se silno ustrašita. Luna, ki se baš pokaže izza oblaka, posije, in onadva ugledata ženo z dolgimi zmršninami vlasmi in z bledim obrazom liki marmor! Pod njenim visokim čelom žarelo je dvoje očes kakor oglje!

„O, strah! strah!“ zastoče Josip Parizel zadušnim glasom.

In zopet zakriči žena zamolklo: „Morilca!“ Vzgrožena zlodejca pobegneta ter izgineta v divjem teku v temno noč.

Iz vodnjaka gor se zasliši ječeči glas starčkov: „Pomagajte! pomagajte!“

Žena ga je slišala! Kakor blisk zleti na pristavo ter silno kriči: „Pomagajte! pomagajte!“

Kmalu jo ustavita dva moža: bila sta Mardoche in Leon.

„Kaj li imate? Kaj se je zgodilo?“ povpraša Mardoche.

ske pogodbe delamo na to, da se razmere po možnosti primerno pogodbi uredijo ter se prepreči splošna konflagracija. Kajti po našem mnenju in tudi v zmislu pogodb imajo berolinske signatarne vlasti dolžnost, da pogodbi nasproti ustvarjeno situvacijo po možnosti z berolinsko pogodbo in z ravnotežjem na Balkanskem poluotoku spravijo v soglasje. Mi pa tudi nismo skrivali, da bi v slučajih takega notranjega gibanja ne smatrali nobene vlasti za poklicano, da z oboroženo roko poseže vmes. Če je gospod poslanec s tem zadovoljen, ne vem. A jedno je gotovo: Če bi s tega prostora povedal, da smo sklenili, vmeševati se z oboroženo roko, ne bilo bi v tej deželi najti sto ljudi, kateri bi bili s tem zadovoljni.

Kar se tiče vprašanja, če ne bode Avstrija porabila teh dogodkov, da anektira Bosno in Ercegovino ali dalje prodira na turško ozemlje, dejal je ministerski predsednik: „V tem oziru moram poslanca po polnem zagotoviti, da nikjer nobeden ni tega mnenja in da sploh naša namera biti ne ne more, naš položaj v Bosni in Ercegovini povodom takega slučaja spremeniti, še menj pa, da bi z daljnim prodiranjem na evropskem ozemlju pomnožili zmešnjave in zamote. To je strogo predpisana politika vlade. To pa se bode tudi poslanecem zdelo naravno, da bi v slučajih, ko bi navzlic vsem našim vspeh obetajočim prizadevanjem nastopili danes še neprovideni taki dogodki, kateri bi bili nevarni vitalnim interesom monarhije, vzdrževali svobodo naših odločb in bi jo vzdrževati morali...“

Poslanci sprejeli so z odobravanjem to pojasnilo položaja.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Včeraj sešel se je v poslanski zbornici k prvi seji adresni odsek. Vršilo se ni še meritorično posvetovanje. Kot poročevalec večine določen je poslanec Zeithammer. Levica se še ni zjediniła, če bode predložila vkupni načrt manjšine, kajti gospodje od nemškega kluba hote tudi v adresi poudarjati „schärfere Tonart“.

Moravski deželni zbor se snide dné 20. novembra. O shodu drugih deželnih zborov še zdaj ni nič gotovega znano.

„Przeglad“ poroča, da se gališki deželni zbor skliče najbrže v 21. ali 23. dan novembra. Deželni zbori zborovali bodo najbrže do Božiča; le dva mala deželna zbora se bosta prej zatvorila, dva večja pa bosta preložila svoje zasedanje do januarija prihodnjega leta.

V hrvatskem saboru vrše se zopet obžalovanja vredni dogodki. Pri večrajšnji seji izjavil je ban, da Hrvatska ni imela neovržljivih pravic do kameralnih aktov. Na to nastala je grozna razburjenost. Ko je ban na to zapuščal dvorano, so ga skoro potisnili skozi vrata; poslanec Nikolaj

„Tam v ovčarskem vodnjaku . . . Rouvenat . . . Rešite ga! rešite ga!“ tarna ženska.

Slišavši ta glas zgane se Mardoche, potegne si z drhtečima rokama preko čela, kakor da je slišal glas kakega duha! Hotel je staviti novo vprašanje, pa ženska je zbežala. Letela je tako brzo, da se je zdelo, da se ji nogi niti ne dotikate tal!

„Ali ste slišali?“ klikne Leon. „Žena je govorila o nekem vodnjaku, o Rouvenatu; klicala je na pomoč.“ — „Da, da; hitiva, hitiva! . . .“

Prišedši k vodnjaku slišita ječanje. Mardoche našel je takoj zopet svojo pričujočnost duha.

„To je Rouvenat!“ zahriplje. „Rešiti ga morava na vsak način!“

Kol, katerega sta se bila poslužila Parizla, da bi vrgla starčka v globočino in ki ga je Rouvenat padši sabo potegnili, ujel se je bil na srečo v zidno luknjo. Na nasprotni strani pa se je bil zadel na okrogolino, in tako je morilno to orodje služilo tukaj v to, da je Rouvenata, ki se ga je bil oprijel, držalo nad vodó.

Črnković pripeljal je žandarme v dvorano, da bi ga branili. Opozicija je na to vriskala. Pri daljšem obravnavanju o kameralnih aktih prijel je ban besedo, a opozicija ga je v govoru z vednim kričanjem in zasramovanjem ovirala. Predsednik je predlagal, naj se sedem poslancev izključi iz sabora za časa 60 sej. Ob hudem trušču opozicije se je na to seja zaključila. Narodna stranka spremljala je bana v njegovo stanovanje, kliče mu „živio!“

Tuje dežele.

V Prusiji vršile se bodo volitve volilnih mož dne 29. t. m., volitve poslancev pa 5. novembra.

Od francoskih volitev znan je do zdaj izid iz 79 volilnih okrajev. Po vseh volilnih okrajih bili so konservativci zelo srečni, kajti pridobili so si 84 sedežev. Republikanskim strankam se slabo godi, in jedna na drugo zvrča krivdo tega poraza.

V Angleški postaje volilno gibanje vedno bolj živahno. Zdaj stopajo na pozorišče prvi državniki. V kratkem hoče izdati lord Salisbury kot vodja volilne stranke volilni oklic ter pojasniti stališče svoje stranke; njegov nasprotnik Gladstone izdal je uže volilni oklic, kakor znano. Gladstone namerava v kratkem na več krajih govoriti volilne govore.

„Agence Havas“ poroča iz Carigrada, da so imeli poslaniki minolo nedeljo prvo posvetovanje. Kakor se zatrjuje, so se zjediniili o glavnih točkah spomenice, katera se bode prodložila vlastem v potrditev.

Kitajska vlada pričela se je z vso resnostjo baviti z vprašanjem, kje naj bi se zidale po Kitajskem železnice. Vlada naročila si je uže angleškega podjetnika ter mu izročila dosti denarja, da omisli potrebno orodje in stroje ter vzame v službo več inženirjev in tehnikov. Vlada skuša si pridobiti tudi duhovnike za gradnjo železnic, kajti oni imajo pri narodu skoro največ vpliva.

Razne vesti.

— (Grozen rodbinsk umor.) Iz Českega poroča se o groznem umoru in samomoru, ki se je dogodil v razvalini Geiersburg. Dne 1. t. m. videlo je več kmetov necega bolj slabo oblečenega moža iti s tremi dečki v starosti od 13., 11. in 7. let proti razvalini. Kakor se je pozneje konstatovalo, bil je ta mož delavec s priimkom Polak, a dečki bili so njegovi otroci. Ko so dospeli do razvalin, velel je oče otrokom, da naj molijo. Po molitvi potegne oče steklenico iz žepa, v kateri je bil strup. Naj prej stori sam globok požirek, potem pa da tudi starejšima dečkoma piti. Ta dva začutila sta kmalu hude bolečine v životu in stala se videla, kako je oče mlajšega brata nesel k nekemu drevesu, a potem polotila se je nezavest. Starejša dva dečka, ki nista mnogo od strupa pila, zbudila sta se zopet čez nekoliko ur. Začela sta klicati na pomoč, a nihče se ne oglasi, nekoliko v stran pa zagledata svojega očeta trdega in mrzlega v travi

Z rokami je starček držal kol, noge pa je vpiral v zidne luknje. Tako si je nekaj časa lahko obdržal ravnotežje.

A nesrečnik spozna ob enem strašno istino. Čutil je, kako mu udje drevenijo, kako ga moči zapuščajo, kako se njegov glas izgublja, in strah, da umre, preobdā mu dušo.

Zdajci se spomni Lucile in obeh sirot: Blanche-e in Leona. Umreti tedaj mora, ne da bi bil mogel izpolniti misije svoje!

Osepljen po pesku ni bil spoznal svojega napadnika, pa uganil je, da je moral biti to Fran Parizel! Ni mu bilo treba dolgo razmišljevati, kaj je tega malopridnika privedlo do zlodejstva. Vedel je to le predobro: Premoženje Jacques Mellierovo, ki sta je hotela imeti oče in sin, vdahnilo jima je misel na umor! Spoznal je tudi hitro, da se bode obče mislilo, da se je slučajno ubil. To bode rešilo zlodejca! Misel le-ta napolnjevala mu je srce z velikim srdom.

„Za mano“, mislil si je ves vzgrožen, „umorita malopridnika Jacquesa Melliera, polastita se vsega premoženja in Blanche . . . oh, kaj li bode

ležati in na nekem drevesu visel je najmlajši brat obešen. Navzlic temu, da jima je strah pretresel vse ude, imela sta toliko poguma, da sta bratca vzela z drevesa, vendar bil je uže davno mrtev. Na to podala sta se urno v bližnji kraj, kjer sta žandarmeriji in policiji natanko razložila, kako se je vse godilo.

— (Čez dva in dvajset let iz ječe prišel.) Pred dvaindvajsetimi leti ropali in morili so okolu Kolina na Českom trije cigani, tako da je cela okolica pred njimi trepetala. Konečno se je oblastnijski posrečilo dobiti jih v pest in jeden iz med njih bil je obešen v Plznu, drugi umrl je v ječi, a tretji, Fran Janeček, ki se je tudi Sajov in Krzyk imenoval, zapustil je te dni prestavši 22leten hud zapor, ječo. Obsojen bil je v začetku na dvajset let, a ker je večkrat poskušal uiti, priložili so mu še 2 leti. Delati v kaznilnici ni hotel, in ves njegov zaslužek v 22 letih znaša le 30 goldinarjev, katere so z njim vred v njegov rojstni kraj poslali.

— (Vremensko prorokovanje.) Mathieu de la Drôme prorokuje za mesec oktober takó-le vreme: Lepo vreme par dni, kar naglo pa sprememba temperature in skoro zimski mraz. Ob Adriji mnogi viharji. Od 8. do 15. še slabše vreme, vetrovi, mrzel dež in celo sneg na gorah, prav slabo vreme po vsej Avstriji in Nemčiji. Na morju strašne nevihte. Od 16. do 25. še slabše vreme, v jugu toča, v Avstriji in Nemčiji pa polno snega. Nesreče na morju. Od 23. do 30. bolj mirno vreme ob jadranskem morju, nekatere dni pa bodo močni vetrovi; potem prav lepi dnevi pa mrzli. S kratka jako neugodno vreme, nevarno za kako bolezni, vsled česar se je treba držati jako previdno v obleki in jedi.

— (Nesrečno ženitovanje.) V vasi Vistabella pri Madridu vršil se je minoli teden ženitni obed, katerega se je udeležilo 77 oseb. Koj po obedu oboleli so vsi gostje; sedemnajst umrlo jih je še isti dan, nekaj drugi dan, u katere se je posrečilo rešiti. Kakor je preiskava pokazala, je bil obed zastrupljen in to storil je nekov prejšnji snubač te neveste, katerega pa je zavrnila.

— (Statistika balkanskih držav.) Črna Gora meri 9080 štirjarskih kilometrov in ima 236 000 prebivalcev; Srbija 48 582 štir. kilometrov in 1 865 683 prebivalcev; Bolgarija 63 972 štirjarskih kilometrov in 2 007 919 prebivalcev; vzhodna Rumelija 35 000 štir. kilometrov in 815 946 prebivalcev; Bolgarija z vzhodno Rumelijo združena: 99 872 štir. kilometrov in 2 822 865 prebivalcev; Srbija je torej polovico manjša kot Bolgarija in ima tretjino manj prebivalcev. Rumunija ima 127 584 štir. kilometrov in 5 376 000 prebivalcev; evropska Turčija 165 438 štir. kilometrov in 4 5 milijonov prebivalcev.

— (Zelišče zoper kolero.) Ruski učenjak Votčenko je v Turkestanu našel zelišče, ki je zelo dobro zdravilo pri kolero in legarju. To zelišče se imenuje Ferula sumbul, rabijo ga domačini zoper razne bolezni. V moskovskem botaniškem vrtu so ga nasadili.

— (Turek na smrtni postelji.) Nek star Turčin videč, da se mu bliža zadnja ura, pravi svoji

iz Blanche? Kaj strašnega sta jej namenila hudobneža? ... Ne, ne, jaz nečem umreti! Jaz ne smem umreti! zahriplje ter se ves obupan oprime trhlega lesa, ki mu je bil v podporo, in ki je zmerom bolj in bolj jel pokati, da se je bilo bati, da se vsak čas zlomi!

Zbravši zadnje moči še enkrat močno zavpije. Potem pa zastoče: „Vse zastonj! Vsi uže spijo! In, ko bi tudi ne spali, kako morejo slišati do pristave? Ni je več nádeje! O Bog, o Bog, pravični Bog, zakaj dopustiš, da umrjem prezgodaj!...“

V tem trenutku prideta Leon in Mardoche k vodnjaku.

Rouvenat sliši nad saboj, da se ljudje bližajo ter da govorijo. Pa v njegovih ušesih je zvenelo. Mislil je torej, da se je motil.

„Ni je več nádeje!“ zastoče zopet. In na to prične hropeti! ...

29.
Mi vemo, da je Mardoche povabil bil Leona, da se snideta na mostu fremicourtskem. Oba sta bila prav točno. Ni še bila odbila ura devet, ko se najdeta.

ženi: „Obleci najlepšo obleko, obesi najdragocenejše kamenje in največe bisere.“ — „Zakaj to, moj dragi?“ — „Zato, da te morda smrt, ko te vidi tako lepo, pograbi mesto mene.“

— (Iz sodnice.) Predsednik govori prijazno odvetniku, kateri je poklican kot prič: „Prosim vas, gospod, pozabite za nekaj časa svoj stan, in povejte nam resnico.“

Domače stvari.

— (Nj. veličanstvo cesarica) došla je večeraj ob 9¹/₄ uri dopoludne s posebnim vlakom v Miramare, kjer se je takoj vkrcala na jahto „Miramar“ ter ob 10¹/₂ uri nadaljevala potovanje po morji.

— (Škode po povodnji na Gorenjskem.) Gospod deželni predsednik obhodil je večeraj v spremstvu gospoda deželnega glavarja, c. kr. deželnega gozdnega nadzornika in okr. glavarja radovljiškega one kraje gorenjske strani, ki so po zadnjih nalivih škodo trpele. Najprej so ponatačno ogledali Rateče in Belo Peč (Fužine) ter se prepričali, da je tu žal! škoda jako velika. Vračajoči se obiskali so tudi Kranjsko Goro ter pozvedeli, da je potok Pliševica odtrgal veliko sveta v bližini Kranjske Gore, in sicer tako, da treba hitre pomoči, ker bi drugače bila v nevarnosti Kranjska Gora sama. — Iz Rateč se poroča, da je slednja povodenj napravila tam škode za 35 000 gld., v Beli Peči pa za 28 000 gld. V Mojstrani je Sava spodjedla jez. Ponatančneje poročilo o provzročeni škodi priobčimo prihodnjič.

— (Šolske vesti.) Vsled ministerske naredbe se posebni tečajji za učiteljice otroških vrtov kakor tudi otroški vrt na ljubljanskem učiteljski odpró še le začetkom šolskega leta 1886/87.

— (Iz Višnje Gore) se nam z dné 4. t. m. poroča: V četrtek zapustil nas je gospod dr. J. Lesár, podavši se na novo mu namenjeno mesto. Domači pevci priredili so mu podoknico. Blagemu, ljudomilemu gospodu voščimo vse dobro na novem mestu, da bi si tudi tam pridobil toliko simpatij kakor pri nas! Živeli!

— (Poskušeni samomor.) Pred kratkim ujeti ubežnik 17. peškolka Viktor Kotar poskušal je predvečerjem dvakrat v garnizijskem zaporu vzeti si življenje. Samomor se mu ni posrečil, ker je vselej še ob pravem času prišel jetničar.

— (Otrok zgorel.) Iz Skaručne se nam piše: Dne 1. t. m. na večer pustila je kočarica Marija Brank svoje štiri otroke, med kojimi je bil najstarejši še le pet let star, same v hiši. Na mizi je stala in gorela lampa s petrolejem, ne da bi bila imela cilind. Štiriletni Blaž zleze na mizo in pride tako blizo k lampi, da se obleka na njem uname. Mati prihitela je na krik otrok takoj v hišo in je nesrečnega otroka polila z vodo. Vender se je ta tako hudó opek, da je drugi dan popoludne umrl.

— (Požarna kronika.) Z dne 2. t. m. se nam poroča iz kranjskega okraja: 30. septembra unelo se je okolu 10. ure zvečer v koči Ivana Koširja v Trbojah in je poslopje v kratkem času pogorelo.

„Hitiva,“ reče mladenič. „Jaz bi uže rad bil v Civry-u; imel bi uže rad dragocene papirje, ki ste mi jih obljubili.“ — „Ni še dolgo, da sem bil na onem mestu, kjer so skriti“, odgovori Mardoche. „Imela bodeva manj dela kakor sem izprva mislil; vendar nama je imeti železne klešče in svetilnico. To najdeva v ovčarski hiši na pristavi. Pojdeva torej namesto čez deželno cesto preko steze ob Sableuse-i za pristavnimi poslopji, da naju nihče od tam ne vidi.“ — „Vi se torej tudi bojite gospoda Rouvenata?“ — „Ne; a imam svoje vzroke, ko želim, da bi se naju ne videlo skupaj.“

Tako sta krenila po naznanjeni poti. Ko sta bila za hlevi, slišita prvi klic na pomoč, ki se je razlegal v tiho noč. Hiteč naprej, najdeta divjo ženo, katere glas je Mardoche-a spraval v tako zmešnjavo.

Potem se oba pripogneta čez vodnjak ter slišita nesrečnika milo stokajočega; toda videti ga nista mogla. „Rouvenat!“ zavpije Mardoche, „Rouvenat, jaz sem tukaj, Mardoche; ali me slišite?“

(Dalje prihodnjič.)

Škoda ceni se na 150 gld., a zavarovan je bil poškodovani za 350 gld. Sumi se, da je bilo nalašč zažgano.

— (Vsled žganja umrl.) Iz Nove Vasi piše se nam z dne 2. oktobra: Včeraj zjutraj našli so 44 let starega Ivana Paternosta mrtvega na hlevu. Prej ta večer bil se je napil tako žganja, da ga je zadel mrtvoud.

— (Tržaška svobodna luka) skoro gotovo še ne bo tako kmalu odpravljena, kakor se je mislilo; treba bo poprej še mnogo in dragih naredeb. Sredi tega meseca, piše „Edin.“, bo v Trstu pod načelnštvom načelnika pomorske vlade, dvornega svetovalca viteza Alber, posebna enketa, ki se bo pečala s potrebnimi stavbami v luki. Baretovega načrta ta enketa skoro gotovo ne sprejme, ker bi za njegovo izvršitev trebalo mnogo milijonov. Tudi vlada ne prevzame stavb, ampak dá koncesijo kakemu zasebnemu podjetništvu; najbrže prevzamejo dela podjetje tukajšnjih skladišč, občinski zastop in trgovinska zbornica, ker so te v tej zadevi najbolj udeležene. Ko bodo izvršena vsa potrebna dela, še le potem nastane vprašanje o odpravljenju svobodne luke; ta čas pa še ni tako blizu.

— (Iz Trsta) se poroča, da je v soboto ob 9. uri zvečer razletela se petarda pred tiskarno „Edinosti“, predvečerjem ob 7. uri pa jedna na vrtu Piazza grande. Kdo jih je tja položil in iz kakega namena, se ni še zvedelo.

Književnost.

Slovenski časopisi leta 1885.

(Dalje.)

10.) Novi Brencelj v zbadljivi in šaljivi obleki. Izhaja po dvakrat na mesec v Ljubljani XVII, oziroma II. leto na polovici pole v 4. ter stoji vse leto 3 gld., pol leta 1 gld. 50 kr., četrta leta 80 kr. V prilogi prinaša povest: „Kako sem se jaz likal.“ — Odgovorni urednik Jakob Alšovec; izdajatelj M. Alšovec; tisk Blaznikov v Ljubljani.

11.) Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino. Izhaja po jedenkrat na mesec v Ljubljani, XV. leto, na celi poli v 8. ter stoji za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr. — Izdajatelj, založnik in urednik Ivan Tomšič; tiskata Klein in Kovač v Ljubljani.

12.) Soča. Politični tednik, izhaja v Gorici, XV. leto, vsak petek na celi poli in folio, ter stoji vse leto 4 gld. 40 kr., pol leta 2 gld. 20 kr., četrta leta 1 gld. 10 kr. — Izdajatelj in odgovorni urednik M. Koršič; tiska „Hilarijanska Tiskarna“ v Gorici.

13.) Slovenec. Političen list za slovenski narod. Izhaja vsak dan v Ljubljani, XIII. leto; vseletna naročnina 15 gld., polletna 8 gld., četrletna 4 gld., mesečna 1 gld. 40 kr. — Izdajatelj Jožef Jerič; odgovorni urednik Matej Močnik; tiska „Katoliška Tiskarna“ v Ljubljani.

14.) Edinost. Glasilo „Slovenskega političnega društva za Primorsko.“ Izhaja v Trstu X. leto, po dvakrat na teden vsako sredo in soboto opoludne na celi poli in folio ter stoji po pošti vse leto 6 gld., pol leta 3 gld., četrta leta 1 gld. 50 kr. — Lastnik društvo „Edinost“; izdajatelj in odgovorni urednik Viktor Dolenc; tiska „Nova Tiskarna“ Viktorja Dolenca v Trstu.

15.) Cerkevni Glasbenik. Organ Cecilijanskega društva v Ljubljani. Izhaja po jedenkrat na mesec VIII. leto v Ljubljani ter velja za vse leto z muzikalno prilogo vred 2 gld. — Odgovorni urednik Janez Gnježda; urednik glasbenih prilog Anton Foerster; zalaga Cecilijino društvo, tiska B. Milic.

16.) Cvetje z vrtov sv. Franciška. Časopis za verno slovensko ljudstvo, zlasti za ude tretjega reda sv. Franciška. S posebnim blagoslovom Njih svetosti papeža Leona XIII., Njih prevzvišenosti kneza nadškofa goriškega in prečastitega generalnega ministra celega franciškanskega reda vrejuje in izdaja P. Stanislav Škrabec, mašnik franciškanskega reda na Kostanjevici. Izhaja VI. leto v Gorici v nedoločenih obrokih ter velja vse leto (12 zvezkov) samó 70 kr. — „Hilarijanska Tiskarna“ v Gorici.

17.) Popotnik. List za šolo in dom. Izhaja VI. leto v Mariboru 10. in 25. dan vsakega meseca na celi poli, v veliki 8. ter stoji vse leto 3 gld., pol leta 1 gld. 60 kr. — Izdajatelj in urednik M. Nerat; tiskar J. Leon v Mariboru. (Dalje prihodnjič.)

Ljubljanski ZVON

Št. X. prinaša te spise:
 1.) Svojmir: Drobne pesmi. 7, 8, 9, 10, 11. — 3.) Dr. Fr. Detela: Veliki prof. Zgodovinski roman. (Konec.) — 3.) Tinea: Podoba tvoja. Pesem. — 4.) J. Trdina: Bajke in povesti o Gorjancih. 23. Gospod Vedež. — 5.) J. Kržišnik: Glad. Pesem. 1, 2, 3. — 6.) Ivan Vrhovec: Slavni Slovenci II. Peter Pavel Glavar. — 7.) A. Fekonja: Slovenci v književni vzajemnosti s Hrvati. — 8.) J. Cimperman: Osešlo cvetje. Soneti. — 9.) Janko Kersnik: Agitator. Roman. (Dalje.) — 10.) J. Kostanjevec: Tvoj nasmeh. Pesem. — 11.) Književna poročila: IV. L. Žvab: Curiosa Triestine. — 12. D. Fajgelj: Nove muzikalije IV, V. — 13.) — Blag rojak. — 14.) I. Franke: Umetniške starine po Gorenjskem. — 15.) L.: Slovenski časopisi leta 1885. — 16.) Slovenski glasnik: Nove knjige slovenske. — Letna poročila naših srednjih šol. — Wolfow slovar. — Jurija Šubica slike za novi muzej. — «Verein der Slavisten.» — Kratke opazke. — 14.) J. Kalan: Šah. — „Ljubljanski Zvon“ izhaja vsakega meseca 1. dan v zvezkih, po 4 tiskovne pole velike osmerke obsežnih, ter stoji pol leta 2 gld. 30 kr., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 6. oktobra. „Slovanska Beseda“ v Duxu z dinamitom razstreljena. Česki poslanci pripravljajo interpelacijo zaradi izgrediv proti českemu narodu.

Pariz, 6. oktobra. Do zdaj je znan izid volitev iz 81 krajev; izvoljenih je 165 konservativcev in 141 republikancev raznih strank. Konservativci so pridobili 93 sedežev, izgubili 5. Večina listov priznava, da je vseh konservativcev obsodba oportunitizmu in posledica tonkingške in protiverške politike. „Republique francaise“ priznava, da bodo konservativci imeli več kot tretjino v novi zbornici.

Praga, 5. oktobra. „Narodni Listy“ objavljajo naslednji telegram iz Duxa: Poslopje českega društva „Beseda“ v Duxu bilo je včeraj ob 1/4. uri zjutraj z dinamitom popolnoma razdejano. Razstrelba čutila se je na 200 korakov. Provročiteljji niso znani. Nihče ni bil ranjen. Razdejanih je bilo 244 stekel pri oknih. Vse v poslopji stanujoče osebe bile so po potresu vržene iz postelj.

Pariz, 5. oktobra. Ob 9. uri znani so bili izidi volitev iz 22 volilnih okrajev. Konservativci so pridobili 35 sedežev in izgubili samo jednega. Ministri Legrand, Goblet in Hervez Mangon niso bili zopet izvoljeni.

Pariz, 5. oktobra. Do zdaj znanih 79 izidov volitev. Konservativci so pridobili 84 sedežev.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 6. oktobra.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	81.60
„ „ „ srebri	82.35
Zlata renta	108.85
5 ⁹ / ₁₆ avstr. renta	99.15
Delnice narodne banke	859.—
Kreditne delnice	281.60
London 10 lir sterling	125.85
20 frankovec	10.01
Cekini c. kr.	6.—
100 drž. mark	61.90

Tujci.

Dnó 4. oktobra.

Pri Slonu: Halversen Halvir, trgovec, iz Pariza. — Caviola s soprogo iz Benetk. — Ronzoni in pl. Gregorin, potov., z Dunaja.
 Pri Tavčarji: Wachsmann, trgovec, iz Trsta. — Lončarič, stavb. podjetnik, z obitelji, in Antič, stavb. podjetnik, s soprogo, iz Selc.
 Bavarskem dvoru: Horak, inženir, iz Beljaka. — Kollar, klobučar, s soprogo, iz W.-Landsberga. — Kodritsch Marija z hčerko z Bleda.
 Pri Južnem kolodvoru: Dieterich, tehnik; Gebauer, inženir; Speiser, potov., z Dunaja. — Sirk, potov.; Toberer in Sumletz iz Gradca.
 Pri Avstr. carji: Bauer, risar, z Dunaja. — Leinweber, pravnik, iz Zadra. — Margolius, potov., iz Podkloštra.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
5. oktobr.	7. zjutraj	736.94	7.4	vzh. sl.	obl.	0.00
	2. pop.	736.92	17.8	bzv.	d. js.	
	9. zvečer	737.72	13.6	vzh. sl.	„	

Odgovorni urednik J. Naglič.

Vožni red Rudolfove železnice, veljaven od 1. junija 1885. Ljubljana-Terbiž.

Postaje	Osobni vlaki		
	1. 2. 3. razred zjutraj	1. 2. 3. razred dopolud.	1. 2. 3. razred zvečer
Ljubljana, juž. želez. odh.	6.40	11.40	6.35
Ljubljana, Rud. želez. „	6.44	11.45	6.39
Vižmarje „	6.53	11.55	6.48
Medvode „	7.04	12.07	6.59
Loka „	7.17	12.21	7.12
Kranj „	7.31	12.38	7.26
Podnart-Kropa „	7.48	12.56	7.43
Radovljica (m. p.) „	8.05	1.14	8.—
Lesce-Bled „	8.12	1.24	8.08
Javornik „	8.29	1.46	8.25
Jesenice „	8.39	1.57	8.33
Dovje „	8.56	2.18	8.49
Kranjska Gora „	9.21	2.48	9.11
Rateče-Bela Peč „	9.37	3.03	9.24
Terbiž prih.	9.55	3.20	9.38

popol.

Terbiž-Ljubljana.

	po noči	popol.	zvečer
Terbiž odh.	12.36	1.10	6.20
Rateče-Bela Peč „	1.01	1.30	6.39
Kranjska Gora „	1.22	1.46	6.53
Dovje „	1.55	2.19	7.19
Jesenice „	2.23	2.43	7.41
Javornik „	2.30	2.50	7.48
Lesce-Bled „	2.56	3.15	8.13
Radovljica (m. p.) „	3.03	3.22	8.21
Podnart-Kropa „	3.27	3.44	8.44
Kranj „	3.47	4.02	9.03
Loka „	4.06	4.20	9.20
Medvode „	4.21	4.34	9.34
Vižmarje „	4.34	4.46	9.46
Ljubljana, Rud. žel. prih.	4.44	4.55	9.55
Ljubljana, juž. žel. „	4.50	5.—	10.—

Poddružnica c. kr. priv. avstr. kreditnega zavóda za trgovino in obrt v Trstu.

Novci na obrestovanje

v bankovcih	
za 4 dni odpovedbe	3 ¹ / ₂ od sto
„ 8 „ „	3 ¹ / ₂ „ „
„ 30 „ „	3 ³ / ₄ „ „
v Napoleondorih	
30dnevna odpoved	3 od sto
3mesečna „	3 ¹ / ₂ „ „
6 „ „	3 ¹ / ₂ „ „

Oddelek za giro

v bankovcih 2¹/₂ proc. obresti za vsako vsoto, v Napoleondorih brez obrestij.

Nakazila

na Dunaj, v Prago, Budimpešto, Brno, Opavo, Levov, Reko, dalje v Zagreb, Arád, Gradec, Sibinj, Inomost, Celovec, Ljubljano in Solnograd so brez stroškov.

Kupovanje in prodaja

deviz, vrednostnih papirjev in inkaso-kuponov po 1/8 proc. provizije.

Posojila

na poroštevna pooblastila (warrants), pogoji po dogovoru; proti dovoljenemu kreditu v Londonu ali Parizu 1/2 proc. provizije za 3 mesece; na vrednostne papirje (efekte) 6 proc. obrestj na leto do svote 1000 gld., za večje svote vsled specialnega dogovora. (69) 36—24

Trsta dné 1. oktobra 1883.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bambergu

v Ljubljani

se dobivajo vedno vse

knjige družbe sv. Mohora

in tudi sledeče knjige:

- Abecednik za slovenske ljudske šole.** Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 20 kr.
Abecednik slovensko-nemški. Sestavila A. Razinger in A. Žumer. 25 kr.
Brezovnik, šaljivi Slovencec, 60 kr., vezano 70 kr.
Celestina J., Aritmetika za nižje gimnazije, I. del, vezana 1 gld. 30 kr.; II. del, vezana 1 gld. 10 kr.
Celestina J., Geometrija za nižje gimnazije, I. del, vezana 70 kr.; II. del, vezana 80 kr.
Cimperman, Pesni, 60 kr.
Dimitz A., Habsburžani v deželi kranjske 1282 do 1882. Slavnosten spis, na svetlo dal kranjski deželni odbor. 4 gld.
Filipovič, Kraljevič Marko u narodnih pjesmah. 90 kr.
Gregorčič, poezije, drugi pomn. natis, 1 gld. 20 kr., elegantno vezano z zlatim obrezkom 2 gld.
Janežič A., Slovensko-nemški slovar. 2 gld. 20 kr., vezan 2 gld. 70 kr.
Jenko Ivan, Pesmi, 1 gld.
Jesenko Janez, Avstrijsko-ogerska monarhija. — Domovinoznanstvo za četrti razred srednjih šol. 45 kr.
Jurčič Josip, Zbrani spisi, I. zvezek 1 gld., II. zvezek 70 kr., III. zvezek 70 kr., IV. zvezek 70 kr. V. zvezek 70 kr.; v krasnih platnicah vezan vsak zvezek 50 kr. več.
Kačič-Mlošič, Razgovor ugodni naroda slovinsk. 1 gld. 20 kr.
Kermavner V., Vadbe v skladnji latinski, vezane 1 gld.
Klalič, Lehrgang der kroatischen Sprache, I, II. Theil sammt Schlüssel. 1 gld. 52 kr. — Kroatischer Dolmetscher, 60 kr.
Knjižnica slovenske mladini:
 I. zvezek: *Tomšič Ivan*, Dragoljubci, 30 kr.
 II. „ „ „ *Peter rokodelčič*, 36 kr.
 III. „ „ „ *Cigler Janez*, Sreča v nesreči, 35 kr.
Kobler A., Zgodovina Sorške in Preške fare, 30 kr.
Kosec, Krščansko-katoliško pravoslovje, 1 gld. 20 kr.
Lavtar L., Občna aritmetika za učiteljsišča. Cena vezane knjige 1 gld. 20 kr.
Lesar A., Liturgika ali sveti obredi pri vnanji službi božji. Vezana 1 gld. 20 kr.
Majar H., Odkritje Amerike, trdo vezano 1 gld. 60 kr.
Padar, Zakon in žena, 40 kr.
Postave in ukazi za kranjsko ljudsko šolstvo. 1 gld. 50 kr.
Praprotnik, Mali šolski besednjak. 4. natis. Vezan 85 kr.
Razlag J. R., dr., Pesmarica, 60 kr., vez. 80 kr.
Rožek J. A., Latinsko-slovenski slovar. Vezan 2 gld. 70 kr.
Senekovič A., Fizika za nižje razrede srednjih šol, vezana 2 gld.
Šmid Kristof, Spisi. 3 zvezki po 40 kr.
Vošnjak I., dr., Poročilo o kmetijski enketi dné 17. in 18. aprila 1884 v Ljubljani, 50 kr.
Vraz Stanko, Izabrane pjesme, 1 gld. 80 kr., eleg. v platno vezane s zlatim obrezkom 3 gld.
Zapisnik hiš deželnega glavnega mesta Ljubljanskega. Vezan 65 kr.
Zlatorog. Pravljičica za mladino. 20 kr.
Znidaršič J., Nauk o desetnih (decimalnih) razlomkih pri računih z novo mero in vago. 60 kr.
 V naši zalogi smo tudi na svetlo dali slovenske knjige s podobami za mladino, in sicer:
Pepelko, Snegulčico, Trnjevo rožlco (4° velike) po 50 kr. Pravljičice o:
Pepelki, Ružečl kapičl in Obutem mačklu (8° velike) po 25 kr.
O deželi lenuhov, Snegulčici, Pritlikovcu (Palček) in **Robinzonu** po 15 kr.

Zavratnikov

vsake fasoné, barve in kakovosti; kakor znano, je

največja zaloga in najceneje nakupovanje

pri (69) 15

J. C. Hamann-u
Mestni trg.

Oznanila

in reklame za vse časopise, strokovne novine in koledarje domačih in tujih dežel preskrbava reellno in najceneje uže celih 27 let obstoječa najstarejša firma Avstro-Ogerske v tej stroki: **A. Opešl** na Dunaji (Stadt, Stubenbastei Nr. 2).